

To Dønger, saa forfjællige, som de andre Dønger. Men nu er Nahas
 og Saul gaa sammen. Det er godt det endelig! Disse to modfælte Dønder
 som naar altsaa dog kan see, det menneskelige Hjertes; de laae indens
 dem endelig. Gjør forunderlig forunderlig en Mennesket i sin levetid,
 anderledes! og gjør for en Dønder og i begribelig en Dønder Magt.
 Det gjør Dønger saa farlig for os. Derfor ^{vi se saa}
 Lad os saa at komme ind af Dønderens Døren. 1. Nahas, 2. Saul.
 3. saa de Dølige i Jorden.

I

1. Gjør for Nahas Døng og. 6 Dønder naar i en Dønges Døng.
2. Forunderlig i at gine. 6 sin Døng. 6 Dønder, saas Gudspol-
 det. 6 Dønder som Jørgens Døng, som tror sig Dønder end
alle andre.
3. Nahas far Døngens Døng. 6 Gød der er at gine i
pagt med sam!! 6 Mad Dønder.
4. Al en Dønder, en Saulus, blyg dog en Høi lufft!

II

1. Saul gløier!
2. Hans edle Dønder. 6 Hans fligfølelse. 6 Hans Begjæring
for sit Døng. 6 Den de Uligeligheds Døng.
3. Guds Dønder mindede saa sam.
4. Hans glæmmer ikke Samuel. 21. 7.
5. Hans giner Gud Døng. 41. 13.
6. Hans afværger sine Dønderes Uden gang. 6 Giner
Døng et Døngeligt Døngel.
7. Gød far en Dønder med Dønder Døng at gine?

III

1. Gørledes naar de Dølige, medens de naar far, at de undgik Saul's
Døng.
2. De naar Døngens, som Dønges sig selv! 6 Den naar Gør
intet Gød Døng og til alt Gød maatte far Døng for sam.
6 De betragtede det som et Mirakel, at Dønges fandt det.
3. De solt sig ikke for at naar Dønges, flaabelige, Dønges. 6
Man de solt sig med Døng til Gør i Døngeligt. 6 De for
de for Dønges, saa de Dønges i det maatte solt sig til Gør.
4. De søgte at fandt for Gør Døng, at han sin til sam
Høng. 6 De fandt det ikke for at besage sig selv, og naar
aglyndige i Dønges egne Døng.

Sept 1 Sam. 11, 1-15.

Lev. Ap. G. 26, 9-20.

375. (5) N° 72 (B)

325, 1. 2. N° 9.

326, 8. 9. N° 73.

470. (1) N° 1 (E).